

Warszawa, dn.25.06.2009r.

PSPD /346/ 2009

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej

Departament Prawa Pracy

Ul. Nowogrodzka 1/3/5
00-513 Warszawa

**Dot: Interpretacji prawa pracy
po nowelizacji Ustawy Kodeks
pracy z dnia 21 listopada 2008r**

Szanowni Państwo!

Polskie Stowarzyszenie Producentów Dźwigów od kilku lat w korespondencji z Urzędem Dozoru Technicznego i Głównym Inspektorem Pracy podnosi kwestię konieczności ujednolicenia przepisów krajowych z przepisami obowiązującymi w pozostałych krajach Unii Europejskiej w zakresie kształtowania warunków pracy przy konserwacji urządzeń dźwigowych tj. dźwigów osobowych i osobowo-towarowych.

W Polsce Zgodnie z Rozp. Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996r w sprawie rodzajów prac, które powinny być wykonywane przez co najmniej dwie osoby (Dz.U. Nr 62, poz. 288) ustalone zostały rodzaje prac, które powinny być wykonywane przez co najmniej dwie osoby, w celu zapewnienia asekuracji, ze względu na możliwość wystąpienia szczególnego zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzkiego, w tym prace związane z konserwacją dźwigów.

Jak słusznie podniosło Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej w zamieszczonych wyjaśnieniach na stronie internetowej Ministerstwa do nowelizacji Kodeksu pracy z dnia 21 listopada 2008r (Dz.U. Nr 223, poz.1460) postęp naukowo-techniczny spowodował, że rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 28 maja 1996 r. w sprawie rodzajów prac, które powinny być wykonywane przez co najmniej dwie osoby (Dz. U. Nr 62, poz. 288) stało się w znacznej części nieaktualne i powoduje trudności interpretacyjne.

Tym bardziej, że w „starych” krajach Unii Europejskiej, na pracodawcy ciąży obowiązek przeprowadzenia stosownej analizy ryzyka (zagrożeń) i na jej podstawie ustalenia wykazu czynności (w tym również czynności wykonywanych przy konserwacji dźwigów), **które mogą być wykonywane przez jedną osobę oraz czynności, które muszą być wykonywane przez co najmniej dwie osoby.**

Przepisy tych krajów dopuszczają czynności w konserwacji urządzeń dźwigowych, które mogą być wykonywane przez jedną osobę, a określanych przez pracodawcę w analizie ryzyka.

W Polsce zgodnie z art. 225 § 1 Kodeksu Pracy (Dz.U. Nr 21, poz 94 z 1998r) to pracodawca jest zobowiązany zapewnić, aby prace, przy których istnieje możliwość wystąpienia szczególnego zagrożenia, były wykonywane przez co najmniej dwie osoby w celu asekuracji.

Jednak Rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 października 2003r w sprawie warunków technicznych dozoru technicznego w zakresie eksploatacji niektórych urządzeń transportu bliskiego (Dz.U. Nr 193, poz. 1890) nie precyzuje problemu pracy dwóch osób.

Wprowadzona nowelizacją Kodeksu pracy z dnia 21 listopada 2008r zmiana w brzmieniu art. 225 § 2 daje delegację pracodawcy do ustalenia wykazu prac, które muszą być wykonywane przez co najmniej dwie osoby, po konsultacji z pracownikami lub ich przedstawicielami, przy uwzględnieniu przepisów wydanych na podstawie art. 237¹⁵. Jednocześnie zapisy § 1 i § 2 art. 237¹⁵ odwołują się do zdarzeń, które mają dopiero nastąpić tj. wydania stosownych rozporządzeń dotyczących ogólnych przepisów bhp oraz rodzajów prac i warunków bhp w poszczególnych gałęziach przemysłu.

Opisana powyżej sytuacja powoduje określone problemy interpretacyjne pracodawców branży dźwigowej w zakresie kształtowania przy konserwacji urządzeń dźwigowych zarówno listy czynności oraz przypisania do nich wymaganej liczby pracowników o określonych kwalifikacjach.

Możemy sobie wyobrazić sytuację, iż każda firma, w zależności od przeprowadzonej analizy zagrożeń (ryzyka) i rozwiązań technicznych, może te same czynności różnie zakwalifikować.

Jak w sytuacji wypadku przy pracy niezgodności dla danych czynności w analizie ryzyka pomiędzy firmami będzie traktować organ kontrolny?

Uważamy, że nie zawsze i nie w każdym przypadku, prace związane z konserwacją, montażem i naprawą dźwigów wymagają co najmniej dwóch osób. Dlatego celowe wydaje się podjęcie kroków mających na celu nowelizację pkt 15 z Załącznika do Rozp. MPiPS z dnia 28 maja 1996r.

Polskie Stowarzyszenie Producentów Dźwigów stoi na stanowisku, iż należałoby określić i ujednolicić dla całej branży, jakie czynności przy konserwacji mogą być wykonywane przez jedną osobę.

Prosimy o interpretację przepisów w tej kwestii oraz o szybką nowelizację aktów wykonawczych do Ustawy idącą w duchu ujednolicenia przepisów w Polsce kraju członkowskim Unii Europejskiej z przepisami w krajach Unii oraz uwzględniających mający miejsce postęp techniczny w branży dźwigowej.

W załączeniu przekazujemy kopie korespondencji w tej kwestii z innymi instytucjami.

Jeżeli Państwo wyraziliby potrzebę otrzymania dodatkowych informacji, bądź przedyskutowania przedstawionych w niniejszym piśmie kwestii również przy udziale specjalistów i pracodawców z branży dźwigowej uprzejmie prosimy o kontakt telefoniczny na numer: +22 853-66-39 lub +604 100 892 względnie pocztą elektroniczną e-mail: stowarzyszenie@stowdzwig.pl

Sekretarz Generalny Stowarzyszenia

Tadeusz Popielas

Załączniki:

1. Pismo PSPD z dnia 25.10.2004r znak PSPD/90/04 do Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej.
2. Odpowiedź MGIP – pismo z dnia 09.12.2004r znak DWP-II-0782-1708-AM/04
3. Pismo PSPD z dnia 02.08.2004r znak PSPD/69/04 do Państwowej Inspekcji Pracy, Główny Inspektorat Pracy.
4. Odpowiedź PIP,GIP – pismo z dnia 27.08.2004r znak GNW-84/456-7/2004
5. Pismo PSPD z dnia 17.12.2003r znak PSPD/21/11.2003 do Urzędu Dozoru Technicznego
6. Odpowiedź UDT – pismo z dnia 07.01.2004r znak DT: TT-40-560/04/KS
7. Dodatkowe wyjaśnienia UDT – pismo z dnia 27.01.2004r znak DT: TT/40/571/RC
8. Pismo PSPD z dnia 18.02.2004r znak PSPD/34/02.2004 do Urzędu Dozoru Technicznego